

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسی • مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی • سردبیر: محمد جواد روح • سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی
• معاون سردبیر: مهرداد خدی • دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد)، آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)، علی ورامینی (رسانه و فرهنگ)
• سمیه متقی (سیاست)، الهه ابراهیمی (خبر)، آرش خاموشی (عکس)، هادی حیدری (طرح و کاریکاتور)، مدیر هنری: مهدی قربانی تبار، حرفه‌جویی و ویراستاری: شهرام هادی
• مدیر اداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری • تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۵ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷
• نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸ • لیتوگرافی و چاپ: همیمن • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲

**زندگی تعطیل نمی‌شود
فوتبال هم**

سیدعبدالجواد موسوی
روزنامه‌نگار و شاعر

در جام جهانی با ناباوری به تماشای شادمانی بخش قابل توجهی از مردم نشستیم. مردمی که از دیدن شکست تیم ملی خودشان مشغوف می‌شدند و پایکوبی می‌کردند. چیز عجیبی بود. درهم آمیختن خشم و خوشحالی چیز غریبی بود که اگر هم چیزی در آن باره شنیده بودم، لاف‌لاقی از نزدیک ندیده بودم. در جام جهانی قبل ترش که انصافاً خوب هم بازی کردیم و چیزی نمانده بود که از گروه‌مان صعود کنیم نوشته بودم: وای بر مردمی که جز فوتبال دلخوشی دیگری نداشته باشند. آن روزها هنوز خیلی از اتفاقات نیفتاده بود. در جام جهانی بعدی همان فوتبالی که آخرین سرمایه اجتماعی بود و می‌توانست سبب همدلی و وحدت ملی ما باشد به پنهانی بدل شد برای تشتت و تفرقه بیشتر. آن وقت بود که صراحتاً نوشتیم از دست فوتبال هم دیگر کاری ساخته نیست. حرف بی‌ربطی نبود. حداقل در آن جام جهانی وضعیت همان طوری بود که نوشته بودم. اما آدمیزاد است و به قول نیچه وقتی خانه‌اش در آتش می‌سوزد گرسنگی را از یاد می‌برد ولی بعد بر روی خاکستر همان خانه غذایش را خواهد خورد. نیاز به شرح و تفسیر ندارد. آن روزها حال عمومی بخش قابل توجهی از مردم خوب نبود؛ به دلایل مختلف. از کسی که حالش خوب نیست نمی‌توان انتظار داشت با تماشای گل بازیکنان تیم ملی همه غم و غصه‌هایش را فراموش کند و به جمع پایکوبان درآید. هرچند زور فوتبال خیلی زیاد است و گاهی حقیقتاً می‌تواند معجزه کند و کوهی از غم را به زانو دریاورد اما گاهی وقت‌ها غم‌ها نیز جنسشان باهم فرق می‌کند. به‌ویژه غم‌هایی که بدل به یک غم جمعی می‌شوند و روح و روان یک ملت را آزار می‌دهند. با این حال به حکم حکیمانانه نیچه بالاخره آدمیزاد به ندای غریزه‌اش اگر چه با تاخیر پاسخ می‌دهد. گرسنگی را نمی‌توان برای همیشه فراموش کرد. بر خاکستر خانه آتش‌گرفته حتی اگر چه مغموم و بی‌رقم باید گرسنگی را رفع کرد. فوتبال در روزگار ما حکم غذا را دارد و شاید چیزی فراتر از آن. فوتبال به چیزی فراتر از یک بازی برای مردم جهان تبدیل شده. در اینجا نیز علاوه بر جذابیت به دلیل وضعیت ویژه‌ای که ما در آن قرار داریم فوتبال جور خیلی چیزهای دیگر را هم می‌کشد. بازی‌های اخیر نشان داد که خیلی از ماها حتی آنان که مخالف سرسخت وضع موجودند اندک اندک گرسنگی را تاب نیاورده و مجبورند روی خاکستر منازلشان هم که شده غذایشان را تناول بفرمایند. آیا خوردن غذا بر روی خاکستر منزل به معنای بی‌خیالی و فاجعه آتش گرفتن منزل را از یاد بردن است؟ گمان نمی‌کنم. البته می‌توانم خشم بعضی‌ها را از آنچه در این سال‌ها اتفاق افتاده درک کنم اما اتهام خائن و مزدور را به کسانی که از برد تیم ملی فوتبال کشورشان خوشحال شده‌اند درک نمی‌کنم. این حرف‌ها که این تیم ملی نیست را هم نمی‌فهمم. یعنی چه؟ یعنی سرمربی تیم ملی فلان اصولگرایی افراطی است و یا سرپرست کادر فنی بهمان آدم خشن است؟ این بچه‌ها فوتبال بازی می‌کنند. خوب هم بازی می‌کنند و اگر نبود آن همه فشار و توقیفی که از آن‌ها داشتیم حتماً در جام جهانی به گونه دیگری جلوه می‌کردند. بله، توقع اینکه آن‌ها در مقابل این همه عشق و علاقه، باید در روزگار سختی پشتیبان مردم باشند توقع بی‌جایی نیست اما همین و نه بیشتر. مثلاً آن‌ها چه باید کنند؟ فوتبال بازی نکنند؟ وقتی گل می‌زند مانم بگیرند؟ کجای دنیا فوتبالیست‌ها نقش مبارز و اپوزیسیون را بازی می‌کنند که این‌ها بازی کنند؟ چرا می‌خواهید یک زندگی غیرطبیعی را تبلیغ کنید؟ یعنی همه شما دوستان عزیز در این یکی، دو سال نختدیده‌اید؟ چوک ننگته‌اید؟ جشن تولد ننگته‌اید؟ به میهمانی نرفته‌اید؟ کمی با خودتان و دیگران صادق باشید. غمگین هستید؟ قبول. مطالباتی بحق دارید؟ آن هم قبول. اما همه این حرف‌ها به معنای تعطیلی زندگی نیستند. باید به زندگی ادامه داد و به جای حرف‌های فانتری کاری صورت داد. بیاور کنید خیلی از همان بچه‌هایی که شما امروز سنگ‌شان را به سینه می‌زنید و توقع دارید از نویسند و روشنفکر و فوتبالیست و سینماگر همه و همه کار و بارشان را تعطیل کنند و صبح تا شب به یاد آن‌ها توی سرشان بکوبند و عزاداری کنند بیش از همه عاشق فوتبال بودند و برای بازی‌های خوب تیم ملی زمین و زمان را روی سرشان می‌گذاشتند. اگر در دوست داشتن آن‌ها صاف قید اندکی دست از زنجورم بردارید.

**پادشاهی زن‌ها
در دنیای موسیقی**

**شصت و ششمین جایزه گرمی
بایشتازی تیلور سوئیفت، بیلی آیلیش
و سیزا و مایلی سایرس برگزار شد**

کمی می‌خواهیم انجام دهیم این است که بتوانیم این فعالیت را ادامه دهیم. من این کار را خیلی دوست دارم و باعث می‌شود خوشحال شوم.» ستاره موسیقی دنیا از همکاران خود در این آلبوم از جمله لانا دل ری که به نظر او یک اسطوره است و همینطور جک آنتونوف نیز تشکر کرد.

محمدامین شکاری
روزنامه‌نگار و منتقد

شصت و ششمین دوره جوایز گرمی یکشنبه شب ۴ فوریه (بامداد دوشنبه ۱۶ بهمن ماه) به برگزاری اهدا شد؛ رویدادی که ستاره‌های موسیقی جهان از جمله بیلی آیلیش، سیزا و مایلی سایرس از آن، دست پر برگشتند و البته تیلور سوئیفت نیز تاریخ‌ساز شد.

کونا دربار گرمی

جوایز گرمی هر ساله توسط آکادمی ملی علوم و هنرهای ضبط ایالات متحده آمریکا برای قدرانی از دستاوردهای «برجسته» اهالی صنعت موسیقی ارائه می‌شود. با وجود آمریکایی بودن اکثریت بخش‌ها، گرمی از سوی منتقدان و علاقه‌مندان موسیقی به‌عنوان معتبرترین و مهم‌ترین رویداد جوایز صنعت موسیقی در سراسر جهان شناخته می‌شود. البته از ابتدا نام این رویداد گرمی نبود، در ابتدا اسم این رویداد جوایز گرامافون بود، دلیل آن هم تندیس این مراسم بود که یک گرامافون طلایی است.

در صنعت سرگرمی ایالات متحده از مراسم جوایز گرمی به‌عنوان یکی از چهار ضلع مراسم‌های بزرگ دنیای سرگرمی یاد می‌شود: اسکار، امی و تونی که هر ساله به ترتیب برای تجلیل از بهترین‌های سینما، تلویزیون و تئاتر برگزار می‌شوند دیگر اصلا این چهار ضلعی را تشکیل می‌دهند.

اولین دوره جوایز گرمی ۴ مه سال ۱۹۵۹ برای تجلیل از بهترین‌های سال ۱۹۵۸ در هنتلی در بورلی هیلز کالیفرنیا برگزار شد؛ دوره‌ای که جایزه مهم بهترین ضبط سال به دومینکو مودونیوی ایتالیایی برای ترانه «در آسمان آبی نیلی فام» رسید و بهترین آلبوم سال را هم هنری مینجینی ایتالیایی الاصل برای آلبوم «موسیقی برای پیترگان» دریافت کرد. فرانک سیناترا، ال‌ا‌ت‌ج‌ج‌رالد و پگی لی چهره‌های شاخص حاضر در آن مراسم بودند و البته جوایز کم‌آرزوتر هم به تعدادی از این هنرمندان مطرح رسید. تعداد جوایز آن مراسم ۲۸ جایزه بود. بعدها این عدد بیشتر و بیشتر شد به طوری که امروزه از ۱۰۰ جایزه هم گذر کرده است.

امسال در شصت و ششمین دوره این رویداد، همانطور که در ابتدا اشاره شد جوایز مهم‌ترین بخش‌ها به دختران سرشناس دنیای موسیقی رسید؛ از تیلور سوئیفت که مهم‌ترین چهره فرهنگی سال ۲۰۲۳ آمریکا و جهان بود تا بیلی آیلیش و مایلی سایرس، همگی توانستند بخشی از مهم‌ترین جوایز دوره شصت و ششم رویداد گرمی را دریافت کنند.

پدیده‌ای به نام تیلور سوئیفت

جایگاه عجیب و اسطوره‌ای تیلور سوئیفت امروزه برای اغلب هنرمندان دنیا رتبه برانگیز شده است. دامنه تعجید از این ایرستاره موسیقی حالا به همه سطوح جامعه رسیده است. سوئیفت در مراسم گرمی امسال با دهمین آلبوم استودیویی اش به نام «نیمه‌شب‌ها»، برنده جایزه بهترین آلبوم موسیقی شد. «نیمه‌شب‌ها» با الهام از ۱۳ شب بی‌خوابی تیلور سوئیفت نوشته و ساخته شد و دسامبر ۲۰۲۲ منتشر شد. این آلبوم شامل ترانه‌های اعتراف‌گونه‌ای از تیلور و به‌شکلی اغلب رازآلود است. البته موفقیت تیلور سوئیفت تنها به جایزه تاریخی شب گذشته محدود نیست. این خواننده ۳۴ ساله آمریکایی چندی پیش از سوی مجله تایم هم به‌عنوان شخصیت سال ۲۰۲۳ انتخاب شده بود. ۱۴ بار برنده جایزه گرمی شده که از این تعداد، چهار بار (۲۰۱۶، ۲۰۱۷، ۲۰۲۱، ۲۰۲۲) مربوط به بهترین آلبوم سال است و از این لحاظ تیلور سوئیفت یکشنبه‌شب تاریخ‌ساز شد. فرانک سیناترا و استوی واندر با سه جایزه بهترین آلبوم سال در رد بعد قرار دارند. تیلور سوئیفت وقتی جایزه خود را برای «نیمه‌شب‌ها» دریافت کرد، در مورد این تجلیل گفت: «برای من، کار همان جایزه است. تنها کاری

بیلی آیلیش و باری

جایزه بهترین ترانه سال یکی دیگر از مهم‌ترین جوایز این رویداد به بیلی آیلیش خواننده و ترانه‌نویس ۲۲ ساله آمریکایی رسید. بیلی آیلیش سال ۲۰۱۹ بود که با ترانه «آم‌بدا» از آلبوم «وقتی همه می‌خواهیم، کجا می‌ریم؟»، به یکی از پربسروصدترین و محبوب‌ترین چهره‌های موسیقی دنیا بدل شد و از آن زمان تا به امروز روند موفقیت او همچنان ادامه دارد؛ از خواندن ترانه برای فیلم جیمزباندی «زمانی برای مردن نیست» تا همین ترانه فیلم پر فروش «باربی». آیلیش تا به امروز برنده ۹ جایزه گرمی شده است و از نظر سن، یکی از رکورددارهای تاریخ این رویداد به‌شمار می‌آید. بیلی آیلیش در مراسم رویداد گرمی امسال برای ترانه «برای چه ساخته شدیم؟» از آلبوم موسیقی فیلم «باربی»، برنده جایزه بهترین ترانه سال شد. این ترانه احتمالاً در رویداد اسکار امسال نیز برنده جایزه بهترین ترانه سال شود. بیلی آیلیش در مورد نوشتن ترانه جایی چنین مصاحبه کرده بود: «من یکبار هم در مراحل نوشتن ترانه به خودم فکر نکردم. صرفاً از این فیلم و شخصیت باربی و احساسی که فکر می‌کردم او خواهد داشت الهام گرفتم و در مورد آن نوشتم. بیلی آیلیش هنگام دریافت جایزه گرمی امسال گفت: «فقط می‌خواهم بگویم فخرست افراد حاضر در این بخش، دیوانه‌کننده و باورنکردنی است، هنرمندانی فوق‌العاده، آثار موسیقی فوق‌العاده! حس دیوانگی دارم، شوکه شده‌ام.»

آرتیستی که جوانه زد

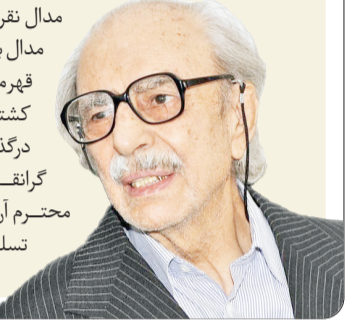
همواره یکی از شاخص‌ترین جوایز رویداد گرمی جایزه بهترین هنرمند جدید است؛ جایزه‌ای که خیلی‌ها در آغاز جاده پرشکوه موفقیت‌شان آن را دریافت کردند. مثلاً آدل لوری بلو ادکینز یا همان «آدل» خواننده و ترانه‌نویس برجسته انگلیسی در سال ۲۰۰۹ با آدا لویا در سال ۲۰۱۹ این جایزه را با خود به خانه بردند. حال امسال این جایزه به ویکتوریا مونه، خواننده و ترانه‌سرای ۲۴ ساله آمریکایی رسیده است. امسال ۲۰۲۳ با اولین آلبوم استودیویی اش بنام «جگوار ۲» توانست نظرها را به خود جلب کند. مونه امسال نامزد ۷ جایزه گرمی شده بود که از این نظر بعد از سیزا، دومین چهره موفق گرمی دوره شصت و ششم لقب گرفته بود. ویکتوریا مونه در سخنرانی دریافت این جایزه مهم، نطق زیبا و تاریخی داشت، او گفت: «این جایزه برای پیگیری ۱۵ ساله من در این حرفه بود. من سال ۲۰۰۹ به لس‌آنجلس آمدم و دوست دارم اینجا خودم را به گیاهی تشبیه کنم، گیاهی که کاشته شده است. شما به صنعت موسیقی می‌توانید به‌عنوان خاک این گیاه نگاه کنید. این خاک را می‌توان به‌عنوان چیزی کثیف نگاه کرد یا می‌توان گفت که خاک منبع مواد مغذی و آب است. ریشه‌های من زیر همین خاک رشد کرده‌اند و برای مدتی طولانی این ریشه‌ها دیده نشدند حالا احساس می‌کنم امروز دارم جوانه می‌زنم، بالاخره بالای زمین هستم.»

جایزه بهترین ضبط سال

مایلی سایرس، خواننده ۳۱ ساله آمریکایی برای ترانه «گل‌ها» برنده جایزه معتبرترین ضبط سال شد؛ ترانه‌ای که در شصت و ششمین آلبوم استودیویی سایرس با نام «تعطیلات تابستانی بی‌پایان» قرار دارد. ترانه «گل‌ها» نقدهای بسیار مثبتی از سوی منتقدان موسیقی دریافت کرد و به موفقیت تجاری بزرگی هم دست یافت و توانست رکوردهای بسیاری را بشکند. این تک‌آهنگ در ایالات متحده در هشت هفته متوالی در صدر ۱۰۰ ترانه بیلبورد قرار گرفت. سایرس در این حد موفقیت را قبلاً با ترانه «توپ مغرب» تجربه کرده بود. مایلی سایرس هنگام دریافت جایزه اش گفت: «این جایزه شگفت‌انگیز است، اما واقعاً امیدوارم که چیزی را تغییر ندهد چون «دیروز زندگی من خیلی زیبا بود. همه افراد در دنیا جایزه گرمی نمی‌گیرند، اما همه آدم‌ها در این دنیا باشکوه هستند.»

چهره
رئیس اسبق فدراسیون کشتی درگذشت

سید محمد خادم حقیقت، متولد ششم شهریورماه ۱۳۰۸ در درخونگاه کشتی‌گیر، داور کشتی و مدیر ورزشی بود. او که طی سال‌های ۱۳۴۵ تا ۱۳۵۷ سه دوره ریاست فدراسیون کشتی را برعهده داشت، از تأثیرگذارترین نفوذات در کشتی کشور بود که سابقه قضاوت در المپیک ۱۹۶۰ رم و رقابت‌های جهانی ۱۹۶۱ یوکوهاما را در کارنامه خود داشت. او همچنین مدیریت تیم ملی کشتی آزاد ایران را در رقابت‌های جهانی یوکوهامای ژاپن برعهده داشت. رقابت‌هایی که تیم ایران طی آن با سرمربیگری حبیب‌الله بلور و با مدال‌های طلای غلامرضا تختی، امامعلی حبیبی، منصور مهدی‌زاده، محمدعلی صنعتکاران، محمدابراهیم سیفی‌پور، مدال نقره نصرالله سلطانی‌نژاد و مدال برنز حمید توکل به‌عنوان قهرمانی دست یافت. جامعه کشتی کشور طی اطلاعیه‌ای، درگذشت این پیشکسوت کشتی را به خانواده گرانقدر کشتی را به خانواده محترم آن مرحوم و جامعه ورزش تسلیت گفت.

کتابخانه
تقویت تاب‌آوری انسان‌ها

کتاب «چرا به دین محتاجیم»، نوشته استیون تی. آزما، با ترجمه محمدرضا ابوالقاسمی در ۳۶۶ صفحه و با قیمت ۲۸۰ هزار تومان توسط نشر نی منتشر شده است. هدف این کتاب، تبیین ریشه‌های عمیق عاطفی اعتقادات در کنار جنبه‌های عقلانی، اخلاقی و الهیاتی آن‌هاست. نویسنده در فصل نخست و براساس علم عصب‌شناسی ماهیت باورهای دینی و دلایل پیدایش، آن‌ها را تحلیل می‌کند. در فصل دوم می‌بینیم که ادیان با عرضه مراسم، مناسک و مفاهیم آیینی چگونه از دشواری زیستن در جهانی آکنده از رنج و لذت می‌کاهدند. فصل سوم، شرحی است بر این‌که ادیان با خلق مواعی کارا در برابر این انحراف چگونه زندگی انسان را به‌سامان می‌کنند. واپسین فصل کتاب، به تحلیل ریشه‌های انطباقی خشم و خشونت دینی می‌پردازد. خشم ویژگی تکاملی همه موجودات برای بقا در جهان متخاصم است، اما ادیان با مهار خشونت‌های غریزی و هدایت آن‌ها به مجاری مجاز به بقای زندگی جمعی انسان‌ها یاری می‌رسانند.

چرا به دین محتاجیم نویسنده: استیون تی. آزما مترجم: محمدرضا ابوالقاسمی انتشارات: نشر نی

تاریخ
تأسیس مجمع تشخیص مصلحت نظام

مجمع تشخیص مصلحت نظام، نهادی بالادستی در نظام جمهوری اسلامی ایران است که برای حل اختلافات مجلس شورای اسلامی و شورای نگهبان، همچنین تدوین سیاست‌های کلی نظام تأسیس شد. این مجمع نخستین بار در سال ۱۳۶۶ به دستور امام خمینی (ره) و صرفاً برای حل اختلاف مجلس و شورای نگهبان شکل گرفت. علت اولیه و اصلی تأسیس مجمع، حل اختلافات مجلس شورای اسلامی و شورای نگهبان دانسته شده است. امام خمینی (ره)، در پی درخواست و پیشنهاد گروهی از مسئولان نظام جمهوری اسلامی ایران، در ۱۷ بهمن‌ماه سال ۱۳۶۶ با صدور فرمانی این مجمع را به‌منظور تشخیص مصلحت نظام اسلامی در موارد اختلافی مجلس شورای اسلامی و شورای نگهبان تأسیس کرد. مجمع تشخیص مصلحت نظام از نهادهای بالادستی در نظام جمهوری اسلامی ایران است. تصمیمات مجمع در حل معضلات نظام، لازم‌الاجرا و قطعی است و طبق تفسیر شورای نگهبان، هیچ‌یک از مراجع قانون‌گذاری حق رد، ابطل، نقض و نسخ مصوبات مجمع را ندارد.

